

granollers

INFORMATIU

fotos: Toni Cumella

gener
1982
n. 5

Sumari

- 2 Antoni Cumella, fill predilecte de la ciutat
- Adéu a Gregori Resina
- Campaña de vacunació
- 3 Diàleg, Rafael Ballús
- 4 La nova imatge del transport públic, Lluís Torres
- 6 Granollers, al fin libre de Vimugrasa
- 9 Augmentarà el cens d'arbres
- Aprovats els pressupostos per a 1982
- 10 Entrevista amb Josep Oriol Montaña, Jeroni Girona
- 11 La Guardia Urbana o el 870 05 11, Francisco Monja

Diálogo

Si hay algo que caracteriza a los nuevos Ayuntamientos, además de la intensa dedicación de algunos concejales y de las mejoras concretas en la gestión y el aumento de las de las inversiones, es la voluntad de diálogo.

Personalmente podría confeccionar una larguísima lista de las conversaciones mantenidas con centenares de ciudadanos y docenas de entidades. La última experiencia en este «hacer entrar» a los ciudadanos en el Ayuntamiento ha sido con motivo de la aprobación inicial de las Ordenanzas Fiscales. Como saben todos los que quieren saberlo, la ley prevé un período entre la aprobación inicial y la definitiva, con objeto de que quien se considere perjudicado o, simplemente, quiera introducir mejoras, presente reclamaciones o sugerencias. Pues bien, este año no sólo han sido estudiadas con sumo cuidado, sino que, además, dada la importancia del tema, se realizaron una serie de reuniones en los distintos barrios de la ciudad para informar y recoger directamente estas reclamaciones o sugerencias. Igualmente el Ayuntamiento ha convocado a los diferentes sectores representativos de la vida económica local (constructores, tenderos, industriales, etc.) a fin de recoger opiniones y llegar a conclusiones positivas.

El resultado es que habrá modificaciones — alguna de importancia — en el acuerdo municipal de aprobación inicial. A título de ejemplo, el impuesto de circulación. Para los vehículos de hasta 12 CV, que son la mayoría, sólo aumenta un 10%. Y el Consistorio, una vez han empezado a producirse las primeras sentencias del Tribunal Económico Administrativo favorables al Ayuntamiento, y dando cumplimiento a lo ya establecido en el Programa de Actuación Municipal 1981-1984, suprime para 1983 el impuesto de Radicación.

En definitiva, se ha actuado con prudencia y espíritu de diálogo, con la esperanza de que esto sirva de ejemplo. Con la seguridad de que los ciudadanos sabrán distinguir el «seny» de la demagogia. Con la confianza de que todo el mundo sabrá colocar el interés común (es decir, un Ayuntamiento con los recursos necesarios y un presupuesto de inversiones importante) por encima de los intereses particulares y de sector.

Diàleg

Si alguna cosa caracteritza els nous Ajuntaments, a part de la intensa dedicació d'alguns regidors i de les millores concretes en la gestió i l'augment de les inversions, és la voluntat de diàleg.

Personalment podria fer una llarguísima llista de les converses mantingudes amb centenars de ciutadans i dotzenes d'entitats. La darrera experiència en aquest «fer entrar» els ciutadans a l'Ajuntament, ha estat amb motiu de l'aprovació inicial de les Ordenances Fiscals. Com tothom qui vol sap, la llei preveu un període entre l'aprovació inicial i la definitiva, a fi i efecte que qui es cregui perjudicat o, simplement, vulgui introduir millores, presenti reclamacions o suggeriments. Doncs bé, no solament han estat estudiats enguany amb tota cura, sinó que, a més, donada la importància del tema, hom va realitzar una sèrie de reunions als diversos barris de la ciutat per informar i recollir directament aquestes reclamacions o suggeriments. Igualment, l'Ajuntament ha convocat els diferents sectors representatius de la vida econòmica local (constructors, botiguers, industrials, etc.) per tal de recollir opinions i arribar a conclusions positives.

El resultat és que hi haurà modificacions — alguna d'importància — en l'acord municipal d'aprovació inicial. A títol d'exemple, l'impost de circulació. Pel que fa a vehicles de fins a 12 CV, que són la majoria, només augmenta un 10%. I el Consistori, un cop s'han començat a produir les primeres sentències del Tribunal Econòmic Administratiu favorables a l'Ajuntament, i donant compliment al que ja havia establert en el Programa d'Actuació Municipal 1981-1984 suprimeix per al 1983 l'impost de Radicació.

En definitiva, hom ha actuat amb prudència i esperit de diàleg, amb l'esperança que això serveixi d'exemple. Amb la seguretat que els ciutadans sabran distingir el seny de la demagògia. Amb la confiança que tothom sabrà posar l'interès comú (és a dir, un Ajuntament amb els recursos necessaris i un pressupost d'inversions important) per sobre dels interessos particulars i de sector.

RAFAEL BALLÚS
alcalde de Granollers

Alguns dels serveis municipals

Hemeroteca Municipal

carrer d'Espí i Grau, 1
de dilluns a divendres, de 18 a 20 h.

Ràdio Granollers, emissora municipal

carrer de Torras i Bages, 15
telèfon 870 57 95

Museu Municipal

Carrer Nou, 1
telèfon 870 65 08

Escola de Música

carrer d'Espí i Grau, 1
secretaria, de 19 a 21 h., telèfon 870 15 83

Servei Psicopedagògic Municipal

carrer de Sant Roc, cantonada amb Anselm Clavé, 1.er

Casal del Mestre

carrer d'Espí i Grau, 6

Escola Municipal d'E.G.B.

carrer de Roger de Flor, s/n.

Escola Municipal del Treball

carrer Roger de Flor, s/n.

Escola Bressol Cangur

avinguda de Francesc Macià, 82

Escola Bressol Tortuga

Can Bassa

Servei permanent de Vacunacions

carrer de Joan Prim, 38
dilluns i dijous, de 16 a 17 h.

Servei Pediàtric

carrer de Joan Prim, 38
dilluns, de 19 a 21 h.; dijous, de 18 a 19 h.

Centre de Prevenció i Assistència de l'Alcoholisme i altres Toxicomanies

carrer de Joan Prim, 38
dimecres i divendres, de 16 a 21 h., telèfon 870 00 32

Cementiri Municipal

telèfon 849 14 10

Assistència Social

carrer d'Espí i Grau, 4, dilluns d'11 a 13 h.
Can Bassa, dimarts, d'11 a 13 h.

Butlletí Informatiu de la Comissió de Cultura

publicació mensual

Casal del Jove

plaça de l'Església, 4
de dilluns a divendres, de 17,30 a 20,30 h.

Centre de Teatre

carrer de Corró, 49

Antoni Cumella, fill predilecte de la ciutat

En el ple extraordinari municipal, celebrat el dia 27 de gener d'enguany, l'Ajuntament de Granollers va aprovar per unanimitat el nomenament d'Antoni Cumella i Serret com a Fill Predilecte de la Ciutat de Granollers.

L'obertura de l'expedient d'aquest nomenament honorífic havia estat aprovada ara fa un any, el 29 de gener de 1981, i ha arribat a felicitat amb la recent aprovació.

També la Generalitat de Catalunya ha decidit no fa molts dies la concessió de la Creu de Sant Jordi a l'il·lustre granollerí Antoni Cumella.

El nomenament és justificat per la destacada tasca de ceramista i escultor d'Antoni Cumella, de projecció internacional, i alhora per la seva profunda vinculació afectiva a la ciutat de Granollers.

Adéu a Gregori Resina

Era prevista la publicació d'una entrevista amb Gregori Resina en aquest número del butlletí municipal. La seva hospitalització i l'agreujament del seu estat impediren de parlar amb ell. Granollerí entusiasta, home d'iniciatives, amable i interessat en la promoció de la cultura, ha desaparegut de l'horitzó ciutadà quan encara s'esperava tant de la seva aportació i dels seus coneixements. En concurs oposició havia guanyat últimament el càrrec de gerent-animador cultural del Patronat Municipal de Cultura, tasca a la qual no va poder incorporar-se. Granollers ha de recordar la seva memòria amb afecte i agraïment.

Campaña de Vacunación

A partir del día 5 de febrero del presente año se inicia la campaña de vacunación gratuita, con la primera dosis de la vacuna triple (tétanos, difteria y tosferina) y la primera de poliomielitis, para niños de tres meses.

Este servicio municipal de vacunación se presta en los locales de la Cruz Roja, Joan Prim, 38, de lunes a viernes, y de 16 a 17 horas, encargándose del mismo enfermeras especializadas.

Granollers Informatiu

nº. 5, gener 1982

Publicació de l'Ajuntament de Granollers

Edita: Gabinet de premsa

Director: Alvar Maduell

Composició: J. Cabot

Impremta: Instant-Copy

Dipòsit Legal: B-13957-80

«Granollers Informatiu» butlletí municipal, té un tiratge oscil·lant entre 7.000 i 11.000 exemplars, i no sempre podrà distribuir-se a totes les cases per problemes de pressupost. Les persones o entitats especialment interessades a rebre'l, són pregades de demanar-lo.

les núms. 1, 2, 3, 4 i la provisional (núm. 5).

La línia n.º 1 unirà l'estació de França amb el barri de Finsobe passant pel centre urbà i també per Canovelles. L'empresa s'ha compromès a doblar, en el seu cas, el servei per a mantenir la freqüència.

La n.º 2, amb origen a l'estació de França i destí a l'Hospital, passa també pel centre urbà i penetra dins el barri de Bellavista.

La n.º 3, de circumvalació, farà el trajecte següent: C/. Riera (Canovelles) - Roger de Flor - Estació de França - Hospital - Pl. Jacint Verdaguer - Torras i Bages - Carretera de Caldes i novament C/. Riera.

Finalment, la 4 unirà Can Bassa amb el centre passant per l'estació de França.

D'altra banda, i aquesta és una de les novetats més importants, s'estableix a partir del primer de febrer una nova línia que unirà el polígon Congost amb la Font Verda passant també pel centre urbà. Aquesta línia, que unirà cada mitja hora la zona industrial amb el nucli urbà, es posa en marxa amb caràcter provisional durant 5 mesos per tal d'estudiar el seu rendiment.

La freqüència del servei s'estableix en mitja hora per a cada una de les línies. El disseny dels trajectes que s'ha fet és l'adient perquè s'acompleixi la freqüència assenyalada. Els horaris seran els següents: els dies feiners de les 6 a les 22 hores; els dissabtes de les 6'30 a les 21'30 hores i els festius de 8 a 13'30 hores i de les 15 a les 22 hores.

Les línies interurbanes

Al marge de la concessió urbana, hi haurà dues línies interurbanes que seran competència de la direcció general

de Transports de la Generalitat.

La primera, Granollers - la Roca, possibilitarà la connexió del barri de la Torreta amb la nostra ciutat. El concessionari de la línia és l'empresa Tramvies de Mataró.

La segona, que uneix les Franqueses amb Palou, s'introduirà al barri de Can Bassa les hores punta: de 8 a 10 i a les 15 hores, per a l'anada, i a les 13 i de 17 a 20 hores, per a la tornada.

Amb aquest nou projecte de transport públic restaran cobertes les necessitats de tots els barris (Palou, Can Bassa, Finsobe, Sota el Camí Ral, Lledoner, etc.) i de totes les barriades i pobles de les rodalies (barri de Bellavista, la Torreta, les Franqueses i Canovelles).

Les tarifes

L'objectiu de les noves tarifes és afavorir l'usuari habitual del transport públic. El bitllet ordinari —a partir del primer de febrer— valdrà 23 ptes. i el festiu 25 ptes. S'acordà, també, la creació d'una tarja multiviatge de 10 (abans era de 24 viatges). El preu que pagarà per viatge el comprador de la tarja serà de 18'50 ptes., o sigui 4'50 ptes. menys que el bitllet ordinari.

Tanmateix s'estableix una Tarja Verda per a la tercera edat. Cal esmentar que l'ús de les targes comportarà la instal·lació de cancel·ladores manuals que facilitaran un accés ràpid als autobusos.

Totes aquestes mesures seran revisades a primers de juliol d'enguany pels signants dels acords, per si hi calia una modificació. A partir del primer de febrer s'obre, doncs, un període de cinc mesos que servirà per avaluar l'eficàcia d'aquest ambiciós projecte que vol aconseguir, d'una banda, millorar el fins ara deficient servei del

transport públic i, d'altra, contribuir a solucionar el greu problema circulatori de la nostra ciutat.

A la recerca d'una nova imatge del servei

Paral·lelament a la posta en marxa del projecte, s'ha endegat una campanya d'informació sobre els avantatges que comporta aquesta iniciativa. Es tracta, més aviat, d'una campanya de promoció del transport públic. Aconseguir que el ciutadà contempli aquest servei no com una possibilitat més, sinó com una necessitat de primera magnitud per a la comunitat.

La primera mesura d'aquesta campanya és l'edició d'una **Guia** del transport públic a Granollers i rodalies amb un plànol que facilitarà el coneixement de les línies i els seus trajectes. En format de butxaca, serà de gran utilitat a l'usuari, el qual ja en podrà disposar a partir dels primers dies de febrer. El disseny de la guia anirà a càrrec de la direcció general de Transports de la Generalitat, mentre que la impressió i la distribució seran competència dels Ajuntaments de Granollers, Canovelles i les Franqueses.

En la recerca de donar una nova imatge al servei s'han pres també mesures importants. Una d'elles, la creació d'un nou anagrama que serà el signe identificatiu dels autobusos de Granollers. D'altra banda, s'està treballant en el disseny d'un nou tipus de parada en la qual hi haurà un plànol i s'hi informarà de la línia i el trajecte. Tanmateix, està previst en les parades senyalitzar les voreres acolorint-les i imprimint-hi l'anagrama. Finalment, hi ha també la intenció d'unificar amb un vestuari adient tot el personal de l'empresa Autobusos de Granollers, S. A.

Pot afirmar-se que s'ha endegat un procés important pel que fa referència a la solució del problema del transport públic a la nostra ciutat i rodalies. Un procés, d'altra banda, en què col·laboren conjuntament la Generalitat, els Ajuntaments i l'empresa concessionària.

Tal com apunta el tinent d'alcalde de Serveis, Josep Pujadas, cal remarcar la participació dels Ajuntaments de les rodalies en les discussions. Una participació que, si no ha estat de l'envergadura de la de l'Ajuntament de Granollers, de totes maneres pot considerar-se important.

I abans d'acabar aquestes ratlles no podem deixar d'esmentar un altre projecte: el de la **terminal d'autobusos**. És en aquesta línia de promoció del transport públic que el propiament dit mes de juny l'Ajuntament va cedir uns terrenys per a la construcció de l'esmentada terminal. Ara, és encara un projecte. Que ben aviat sigui realitat!

LLUIS TORRES

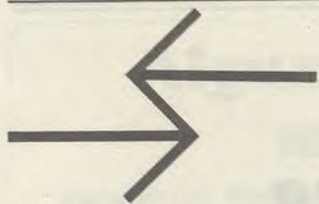
La tarja verda

La creació d'una tarja verda per a la tercera edat té una doble motivació. En primer lloc, per evidents raons de justícia social i, en segon, perquè hi ha l'interès de promocionar la vida social del jubilat. És clar que els avantatges d'aquesta tarja facilitaran i possibilitaran en gran manera la capacitat de desplaçament dels jubilats.

Les sol·licituds per a l'obtenció de la Tarja Verda es poden ja presentar a partir del primer de febrer a l'Ajuntament de Granollers, acompanyades de la pertinent documentació.

Obtinguda ja la Tarja Verda, les targetes multiviatge es podran adquirir en el mateix Ajuntament, a les Caixes i a les oficines de l'empresa concessionària.

El preu de la tarja de 10 viatges serà de 60 ptes. La diferència amb el preu de cost serà abonada per l'Ajuntament de Granollers a l'empresa concessionària. D'aquesta manera, amb el preu per viatge a 6 ptes., el jubilat veurà sensiblement reduït l'import respecte al de les targes ordinàries. En definitiva, de les 18'50 ptes. per viatge de la tarja ordinària es passa a les 6 ptes., també per viatge, de la Tarja Verda. Una diferència realment considerable que facilitarà l'accés del jubilat al transport públic de Granollers i les seves rodalies.

Transports de Granollers

La nova imatge del transport públic

Els temes de la circulació, del trànsit i del transport públic són sempre actualitat a la nostra vila. Circumstàncies molt especials fan que Granollers sigui una ciutat amb greus problemes de circulació. La mateixa estructura urbana, la xarxa viària, el mal estat d'alguns carrers, l'elevat parc automovilístic de què gaudim i la poca consciència ciutadana en la utilització del transport públic (fins ara poc promocionat) són algunes d'aquestes circumstàncies.

Per tal de trobar resposta al problema, l'Ajuntament —i en concret la conselleria de Serveis— pensà que bàsicament la solució era endegar una tasca de promoció del transport públic (millorament en quantitat i qualitat del servei, creació d'una tarja per a jubilats, etc.). Al mateix temps, es tractava de cercar una nova imatge del servei (edició d'una guia informativa, disseny d'un anagrama identificatiu, modernització de les parades...) que ens apropés a allò que ja ara és realitat a totes les ciutats on el transport públic és un servei de primer ordre.

El procés s'inicià l'any 1980 quan s'encarregà a l'empresa EST un estudi global sobre la circulació i transport a la nostra ciutat, estudi subvencionat en un 50 % per la Generalitat de Catalunya, i que fa un diagnòstic de la circulació, el transport, l'aparcament i les zones de vianants i que, d'altra banda, dóna una visió conjunta d'allò que és el transport públic.

No podem deixar d'esmentar algunes dades d'aquest important estudi que demostren, contundentment, la gravetat del problema circulatori a Granollers. Aquestes dades estan basades en les 13.175 enquestes realitzades en la investigació.

Actualment la motorització de la nostra ciutat s'apropa als 300 vehicles per 1.000 habitants, sens dubte, una de les més elevades del país. Cada vehicle realitza una mitjana de 1'45 viatges per dia a l'interior de la ciutat. De tots els viatges que tenen com a punt de referència Granollers, el 33 % s'efectuen únicament a l'interior de la vila, el 55 % entre Granollers i l'exterior i el 12 % restant són viatges de pas (no tenen ni origen ni destí a la nostra ciutat). El 40 % dels viatges que s'efectuen a l'interior fan recorreguts inferiors als 1.500 metres i els temps habituals d'aquests viatges interiors tenen una durada entre els 6 i els 12 minuts.

D'altra banda, el 60 % dels vehicles enquestats només tenien un ocupant (el conductor). Direm finalment que en dies feiners es realitzen uns 30.000

viatges amb destí a les zones interiors de la ciutat.

Aquestes dades esfereïdores varen ser, en certa manera, el leit-motiv en què l'Ajuntament, la Direcció General de Transports de la Generalitat i l'empresa Autobusos de Granollers, S. A. es posaren d'acord per tal de tirar endavant un nou projecte de transport públic a Granollers.

En síntesi, existia una voluntat de promocionar i potenciar el transport públic. Voluntat que respon a una determinada manera d'entendre la resolució dels problemes urbans per part dels responsables del projecte. Els objectius no són, però, menys ambiciosos. Es poden resumir en quatre: 1) en temps de crisi, l'ús del transport col·lectiu contribueix a reduir les despeses d'energia; 2) potenciant el sector públic s'avança cap a una societat més agradable i menys congestionada; 3) tanmateix es tracta d'afavorir els moviments (desplaçaments) obligats de treball i estudi; i, per últim, 4) s'aconsegueix una millor qualitat de vida i medi ambiental (menys contaminació, menys sorolls, etc.).

El nou projecte

Fins ara, a Granollers, les línies d'autobusos responien a un disseny vell, projectat a principis dels anys 70.

En aquest temps la ciutat ha canviat profundament. Els barris creixien i es feia necessari arribar-hi. Per sortir del pas, allò que es feia era perllongar les línies. Era urgent, doncs, modificar l'actual xarxa del transport públic.

En el nou projecte, hi ha una visió supramunicipal —dins les possibilitats— del transport col·lectiu. Es tracta d'integrar dins la xarxa els pobles de les rodalies: La Roca, les Franqueses i Canovelles. La línia interurbana Granollers - la Roca s'integra a la xarxa en la mesura que en el seu trajecte penetrarà dins el barri de la Torreta. Una altra línia s'introduirà en el populós barri de Bellavista, de les Franqueses, i dues línies més cobriran les necessitats de la veïna Canovelles. S'ha donat, doncs, el primer pas cap a una mancomunitat del servei del transport públic.

Les millores

La flota de vehicles constarà de 8 autobusos (dos dels quals restaran en reserva). Quatre corresponen respectivament a les línies 1, 2, 3 i 4, un a una línia provisional (que expliquem més endavant) i l'altre a la línia les Franqueses - Palou.

S'ha arribat a un acord amb l'empresa concessionària per tal de substituir els dos autobusos Ebro per dos de la casa Pegaso, de manera que tota la flota estarà formada per vehicles d'aquesta darrera firma. Tanmateix hi ha el compromís de l'empresa de tenir sempre els autobusos repassats, nets i en perfectes condicions de funcionament.

Les línies

Les línies de concessió urbana són

pios de 1974 en todo lo relacionado a edificación y construcción, puesto que en fecha de 12 de enero del mismo año se procedió al sorteo de viviendas entre los adjudicatarios. Habían llegado a término 494 viviendas familiares, 32 locales comerciales y una guardería infantil. Habían llegado a feliz término en cuanto a edificación, pues no puede decirse lo mismo desde una perspectiva económica. Antes de quedar concluida la construcción se tuvo conocimiento que no funcionaba el sistema de préstamos en que se había confiado. Se intentó entonces elevar los precios. Al no ser autorizada la subida del precio de los materiales, que se habían encarecido a causa del retraso que llevaban las obras, se hicieron patentes las pérdidas. Seguramente éste era momento —según varios observadores— en que hubiese tenido que darse por terminada la operación Vimugrasa.

Construcciones inacabadas

El segundo proyecto de Vimugrasa fue la construcción de los edificios situados en Can Mònic Nou. Cuando el primer proyecto, denominado Carro Blanco, se encontraba ya en dificultades, con relativa simultaneidad se iniciaron las obras del segundo, destinado a construir 380 viviendas, 28 locales comerciales y un aparcamiento subterráneo con capacidad para más de 200 plazas. Las obras de este proyecto empezaron, se edificaron algunas estructuras básicas, pero su construcción quedó paralizada.

Respecto a la conveniencia de iniciar las obras de este segundo proyecto, resulta oportuno recordar que en 1973 se compró la finca de Can Mònic por siete millones de pesetas, y que en septiembre de 1975 la mitad de dicha finca era adquirida por Vimugrasa, abonando por ella casi 52 millones.

Administración

Sin exageraciones ni temor a desmentidos puede afirmarse que la administración empresarial de Vimugrasa funcionó desastrosamente, sin cifras claras, sin llevar orden en los libros de cuentas, aparentemente sin conocimiento o sin conciencia clara de la trascendencia de llevar la gestión de una empresa de tanta envergadura. Existe una auditoría, encargada por el Ayuntamiento de Granollers en 1979, y elaborada por el gabinete especializado dirigido por Valentín Villanueva, de la cual se deduce que Vimugrasa carecía de plan conjunto de organización, que determinados documentos y anotaciones no son fiables, que no se llevaba la contabilidad, etc. El libro mayor, el de balances y el inventario, o bien carecen de continuidad al largo de los años, o bien registran cifras incompletas e insuficientes. No sin razón ha sido calificada de caos la tarea administrativa llevada a cabo por Vimugrasa.

Pérdidas económicas

La auditoría citada, elaborada por el gabinete de Valentín Villanueva, ofrece cifras detalladas y pormenorizadas de las pérdidas sufridas por Vimugrasa. Según cálculos previstos, el polígono de Can Bassa tenía que costar 167.671.604'55 pesetas. Su coste real, en cambio, fue de 242.914.539'20 pesetas. La diferencia entre el precio real y el presupuesto es de pesetas 75.242.988'65, lo que supone incrementar el coste de la obra un 45 %. Incremento que da a entender o bien un error sustancial en la elaboración del presupuesto, o bien un descontrol ilimitado en los gastos, o bien ambas cosas conjuntamente.

Otros perjuicios

Al margen de las graves pérdidas, la deficiente gestión empresarial de Vimugrasa provocó otros perjuicios. En primer lugar el engaño o fraude de que se sintieron víctimas numerosas familias modestas, bajo promesa de obtener vivienda, algunas de las cuales habían solicitado préstamos personales o adelantos del salario para poder hacer frente a los gastos iniciales. No menos lamentable es el deterioro que sufrió la imagen del Ayuntamiento ante la mirada de todos los ciudadanos. El malestar popular por el escándalo Vimugrasa, que tuvo su traducción alborotada y callejera, hay que considerarlo motivado, si bien animó a la desconfianza sistemática y apriorística contra quienes realizan tareas municipales, desconfianza que en algunos sectores ha perdurado hasta el momento presente.

Víctimas

Como grupo puede considerarse que los más perjudicados por el conflicto de Vimugrasa fueron los adjudicatarios de las viviendas de Can Mònic, cuyas familias —sin viviendas y sin dinero—

se consideraron estafadas y defraudadas. No obstante haber sido padre de la iniciativa, también ha salido seriamente perjudicado el Ayuntamiento en cuanto tal, cuya misión cívica trasciende los regímenes vigentes en cada época, y que en ningún caso puede identificarse con la gestión de quienes lo han encarnado en determinados momentos. Síntoma del desprestigio municipal podría ser el hecho de que determinadas familias, residentes en Can Bassa, se negaran hasta 1981 a firmar las escrituras de sus pisos como si el título y el registro de propiedad no pudieran ser válidos al estar relacionados con un organismo carente de credibilidad, como para ellas resultaba ser el Ayuntamiento de Granollers. Vulnerado en su prestigio, también el municipio de Granollers ha resultado perjudicado económicamente, pues ha tenido que abonar —durante todos los años que ha durado el conflicto— los intereses de los préstamos que varias entidades bancarias habían efectuado a la sociedad. También a causa de las ayudas monetarias que ha ido prestando a varios adjudicatarios. En tercer lugar, víctimas de Vimugrasa han sido igualmente aquellos industriales y proveedores, que proporcionaron materiales o mano de obra para la construcción de los edificios, y que han tenido que dejar transcurrir mucho tiempo sin cobrar sus deudas pendientes.

Suspensión de pagos

La crisis de Vimugrasa se hizo pública y alcanzó categoría oficial con la suspensión de pagos de la empresa, entre 1978 y 1979. Antes de llegar a tal extremo jurídico habían circulado con profusión rumores sobre el particular. Cuando, a principios de enero de 1979, el expediente de suspensión de pagos fue admitido por el juzgado, hacía ya muchos meses que los rumores sobre el desfondamiento de Vimugrasa habían trascendido y eran tema de dominio público.

El Ayuntamiento consiguió deshacerse de la infausta empresa

Granollers, al fin libre de Vimugrasa

Una inmobiliaria terminará la construcción de los bloques paralizados en Can Mònic

La desagradable novela de Vimugrasa, compuesta de inacabables y plúmbeos episodios, llega al desenlace final. El día 23 de noviembre de 1981, la Comisión Liquidadora de la Suspensión de Pagos de Viviendas Municipales de Granollers, S.A. recibía como posesión efectiva los terrenos situados en Can Mònic Nou, valorados en 111.400.000 pesetas, y los edificios construidos sobre los mismos, valorados en 76.961.607 pesetas, y asumía el compromiso de pagar al Ayuntamiento de Granollers la cantidad de 2.600.000 pesetas. Simultáneamente quedaba prorrogada por dos años, para la constructora Fuerte Pío, S.A., la licencia municipal de obras para llevar a término la edificación de las viviendas y otros locales previstos.

Termina una pesadilla

La concesión de la citada licencia de obras había sido aprobada por la Comisión Municipal Permanente en fecha del 19 de noviembre de 1981. Con anterioridad, el 5 de noviembre del mismo año, se había reunido al completo el Consistorio municipal como junta de Vimugrasa, y por unanimidad había acordado hacer entrega a la Comisión Liquidadora de la finca y de los edificios citados, facultando para dicha gestión al alcalde y presidente de Vimugrasa, Rafael Ballús.

En gestiones precedentes, a 15 de septiembre de 1981, la empresa Fuerte Pío, S.A. había formalizado un contrato previo de compra de los referidos terrenos y edificios por importe de 150.000.000 de pesetas, cantidad que si bien no cubre la totalidad de las deudas pendientes, permite al menos desbloquear la situación y dar una salida a la problemática trágica de numerosas familias implicadas en la suspensión de las obras y en la suspensión de pagos.

Con el reseñado acto de cesión de propiedad, que representa para el Ayuntamiento el sacrificio de muchos millones de pesetas, pérdida que ha de sumarse a la larga lista de perjuicios de todo tipo que ha tenido que afrontar por este asunto, puede darse por prácticamente liquidado el conflicto de Vimugrasa —pesadilla obsesiva de Granollers durante largos años—, aunque la entidad jurídica no pueda todavía considerarse disuelta en cuanto tal.

El nombre

La sigla Vimugrasa, de eufonía no excesivamente afortunada, responde a

la abreviatura del nombre de Viviendas Municipales de Granollers, S.A., empresa municipalizada de régimen privado, destinada a la construcción de viviendas de protección oficial. Este nombre, sin embargo, no siempre ha sido utilizado con estricto rigor, aplicándose unas veces a los adjudicatarios, otras al Ayuntamiento en cuanto tal, otras al mismo conflicto...

Los fundadores

La idea de constituir la empresa Vimugrasa surgió, al parecer, gracias a la iniciativa de Angel de Riquer Vila, oficial mayor del Ayuntamiento de Granollers. La primera presidencia de la sociedad la ocupó Francisco Llobet Arnán, último alcalde franquista de la ciudad de Granollers, y la secretaría el mismo Angel de Riquer.

Cronología

La empresa Vimugrasa se gestó en el período que va entre los años 1969 y 1971. En el pleno celebrado por el Ayuntamiento de Granollers el día 30 de diciembre de 1969 quedó aprobada la propuesta de municipalizar el servicio de construcción de viviendas. La creación de la empresa constructora Vimugrasa constó en el boletín oficial de la provincia de Barcelona en fecha del 7 de marzo de 1970. Con el visto-bueno del ministerio de Gobernación resultó aprobada el 21 de enero de 1971, y la sociedad se constituyó en pleno el día 25 de febrero de 1971. El citado ministerio de Gobernación, en la fecha indicada, aprobó el expediente de municipalización sin monopolio del servicio de construcción de viviendas de Granollers. Una remodelación de la empresa se produjo el 24 de febrero de 1974, sin que afectara

el cambio a la persona de los responsables principales.

Objetivo de la empresa

Finalidad específica de la empresa Vimugrasa fue la construcción de viviendas económicas, asequibles a la capacidad de familias modestas, absorbiendo así la creciente demanda de pisos provocada por el fuerte incremento del censo inmigratorio en la comarca vallesana y aprovechando para ello la protección oficial del Estado.

Finalidad de los promotores

Cabe suponer que inicialmente la finalidad perseguida por sus promotores coincidía plenamente con el objetivo social de la empresa. La evolución posterior de la misma, sin embargo, ha dado pie a sospechar si con el paso del tiempo llegó a desvirtuarse la motivación primitiva, transformándose para algunos en beneficioso pretexto, sin por ello abandonar la apariencia de trabajar bajo inspiración de nobles motivaciones sociales.

La evolución posterior de la sociedad quizás no demuestra el propósito explícito de desvirtuar el objetivo inicial, pero indica muy a las claras que tampoco se hizo todo lo indispensable para evitarlo. Cabe achacar a imprudencia temeraria la confianza depositada en préstamos supuestos, que por nadie habían sido garantizados ni firmados, irresponsabilidad de la que serían víctima familias modestas, defraudadas en la legítima esperanza de obtener vivienda digna y asequible. El objetivo social primitivo queda 'gualmente desvirtuado —o por lo menos puesto en entredicho— por los elevados sueldos y otras compensaciones —documentalmente certificados— que percibían, directa o indirectamente, algunos de los principales promotores del proyecto.

Construcciones terminadas

El primer proyecto elaborado por Vimugrasa, denominado polígono Carrero Blanco, situado en la zona de Can Bassa, quedó terminado a princi-

Augmentarà el cens d'arbres

En el ple municipal celebrat per l'Ajuntament de Granollers el passat dia 14 de gener va ser aprovada pels consellers la plantació de 857 arbres ornamentals, que aniran a estirar les seves arrels i les seves branques a diversos indrets de la ciutat.

Posteriorment a l'aprovació municipal del projecte de plantació d'arbres, els serveis tècnics de l'ajuntament, assessorats per l'expert granollerí Antoni Jonch, procediren a introduir algunes modificacions en la tria d'arbres continguda en el programa aprovat, de manera que la distribució final de les espècies, segons els diversos carrers o trams de carrer, serà la següent:

Els arbres adquirits, destinats a fer ombra i companyia als granollerins, pertanyen a diverses famílies i fins posseeixen il·lustres cognoms científics: Oms (*Ulmus cam-*

pestris), plàtans (*Platanus occidentalis*), acàcies (*Greditsia triacanthos*), arces (*Acer campestre*), sòfores (*Sophora japonica*) i moreres (*Morus alba*).

Girona	
d'Agustí Vinyamata a Francesc Ribas ...	102 pollancre
de Francesc Ribas a Primer Marquès de Les Franqueses	132 oms
Agustí Vinyamata	21 acàcies
Primer Marquès de Les Franqueses	72 arces
Prat de la Riba	117 plàtans
Anselm Clavé	41 oms
Alfons IV	39 plàtans
Passeig de la Muntanya	
de Josep Umbert a plaça de la Font Verda de plaça de la Font Verda a Francesc Ribas	51 plàtans
Francesc Macià	83 oms
Joan Prim	
d'Agustí Vinyamata a Comtes de Bell-lloc de Comtes de Bell-lloc a Cinto Verdaguer de Cinto Verdaguer a Camí Romà	22 tells
	99 acàcies
	13 arces
Rec	21 arces
diversos col·legis	9 arbres

En total, doncs, 857 arbres, que vindran a incrementar el cens de la ciutat i que, a més d'embellir els

carrers i fer-los més ecològics, proporcionaran als granollerins que caminen ombra i companyia, i en

el cas dels tells o tiñers fins potser també alguna altra recomenable utilitat tranquil·litzadora. A.

Aprovats els pressupostos per a 1982

El vespre del dia 27 de novembre va celebrar-se una sessió especial del ple de l'Ajuntament de Granollers, en la qual foren aprovats el pressupost ordinari per a 1982, i el pressupost d'inversions, també per a 1982.

El pressupost ordinari d'ingressos i despeses enguany supera la xifra de 761 milions de pessetes, quantitat que representa un augment del 19'9 % en relació amb el de 1981, mentre que el pressupost d'inversions quasi arriba als 362 milions de pessetes, xifra que representa un increment del 58 % en relació amb el pressupost d'inversions de l'any 1981.

El pressupost d'inversions

Objectius	Import	Percentatge sobre el total
Urbanització de carrers i places	= 146.406.000	41 %
Adquisició de terrenys	= 57.188.000	16 %
Construcció del col·lector general	= 40.000.000	11 %
Construccions esportives	= 29.817.000	8 %
Locals culturals als barris	= 26.500.000	7 %
Atencions a escoles	= 16.805.000	5 %
Arranjament general	= 15.700.000	4 %
Adquisició d'un ordinador	= 13.000.000	3 %
Instal·lacions semafòriques	= 6.000.000	2 %
Vehicles de la Policia Municipal	= 2.500.000	1 %
Altres atencions	= 7.984.000	2 %

TOTAL: 361.900.000

Responsables

Responsabilidad no equivale siempre a culpabilidad, si bien en el caso de la pésima gestión llevada a cabo por los mentores de Vimugrasa no cabe duda que responsables de las pérdidas y de los perjuicios causados son las personas que habían asumido a conciencia los cargos directivos determinantes. Y aunque existe la creencia de que el alcalde Francisco Llobet no llevaba personalmente las gestiones y se limitaba a secundar iniciativas de otros y a firmar los documentos que le eran presentados por personas de su confianza, sin tomar decisiones por su cuenta, la responsabilidad del primer cargo público en la ciudad y del presidente y promotor de una empresa de tan importante repercusión cívica es indeclinable, y hay que atribuírsela sin contemplaciones.

Consistorio democrático

El primer consistorio democrático elegido en Granollers después de la dictadura franquista, se encontró al principio de su gestión con el enorme embrollo de Vimugrasa. No hay duda de que, en cierto grado, este conflicto ha condicionado y coartado las tareas del nuevo Ayuntamiento democrático. Alguien ha comentado que, en la hipótesis de conocer previamente las auténticas dimensiones del lío de Vimugrasa, los nuevos elegidos hubieran rehusado hacerse cargo de la administración municipal. Desde los primeros momentos, la sombra de Vimugrasa ha entorpecido la marcha de las normales gestiones ciudadanas, y su fantasma todavía flota por los archivos, por algunos subconscientes.

El último consistorio predemocrático —por imprevisión o por incompetencia— armó el conflicto, sin efectuar luego ningún esfuerzo serio de solución. Abandonó la empresa descapitalizada, sin fondos, sin cuentas claras, dejando el ambiente urbano enrarecido por el lógico malestar de los afectados. El nuevo consistorio democrático —según consta en un completo informe fechado a 15 de octubre de 1980— orientó sus gestiones en cuatro direcciones:

- a) intentos de terminar las obras y apaciguar a los perjudicados;
- b) afrontar la suspensión de pagos de la empresa mediante un convenio que ofrecía tres posibilidades: 1) financiación por el Instituto Nacional de la Vivienda; 2) entrega de la finca y las edificaciones de Can Mònic a la Comisión Liquidadora para que, en menos de 4 años, procediese a su venta por un precio apto para abonar los créditos pendientes; y 3) subrogación a una empresa privada. (La segunda opción ofrecida por el convenio —venta de la finca y de los edificios de Can Mònic— es, como se ha visto, la que ha sido llevada a término);

c) constitución de los nuevos órganos rectores: junta general, consejo de administración, presidente... (recordemos que Vimugrasa carecía de gerente, de contabilidad y de otros elementos imprescindibles para el funcionamiento de una empresa corriente);

d) responder a las urgencias financieras, constituidas por las deudas pendientes y los intereses anuales crecientes.

Hasta finales de 1981, las gestiones, intervenciones, consultas, reuniones, discusiones, visitas, viajes, llamadas telefónicas..., han sido innumerables. Quienes han llevado el peso de las negociaciones se han visto obligados a ejercitar la paciencia en grados muy elevados.

Unanimidad

No obstante ciertas diferencias existentes entre los miembros del actual consistorio sobre algunas materias, merece destacarse que, en relación con el conflicto de Vimugrasa, el actual Ayuntamiento ha procedido siempre en bloque, corporativamente, con total unanimidad. La total coincidencia en este tema resulta especialmente destacable por cuanto las discrepancias políticas en el consistorio son normales en otras cuestiones. En relación con Vimugrasa, los acuerdos nunca han sido tomados sólo por el partido mayoritario, ni por el alcalde personalmente, ni siquiera por mayoría. En este tema el alcalde ha actuado siempre como ejecutor de previos acuerdos del entero consistorio, y nunca en nombre propio o siguiendo iniciativas personales no compartidas o asumidas por el resto del consistorio. Al proceder en esta materia el alcalde como ejecutor de los criterios del Ayuntamiento, con plena conciencia de unanimidad, aparte de facilitar y agilizar los trámites, al mismo tiempo se ha dado un testimonio colectivo práctico sobre el desacierto con que había llevado el caso la anterior administración.

Al apoyar el consistorio en bloque las acciones y gestiones del alcalde, y hacerse solidario con las mismas, queda claro que el actual Ayuntamiento tiene limpias las manos en el asunto Vimugrasa, aunque haya tenido que asumir la desagradable tarea de endeuzar entuertos ajenos. Se encontró con un enorme lío que no había creado y que, como sucesor del precedente consistorio, se vio con la obligación de solucionar, de clarificar. Para su propia normalidad, para no vivir constantemente hipotecado, para los ciudadanos injustamente perjudicados, y también para el resto de los habitantes de Granollers.

Los componentes del actual consistorio municipal han dedicado parte de sus mejores energías a la solución de un conflicto en mala hora hereda-

do. Han gastado abundantes dosis de paciencia, y han tenido que realizar gestiones innumerables en los distintos estratos de la administración estatal y catalana.

Concretamente merece destacarse la tarea de árbitro ejercida con enorme aguante por el alcalde, y a la vez obligado presidente de Vimugrasa, Rafael Ballús, y la del teniente de alcalde y presidente de la comisión municipal de Hacienda, Oscar Pelayo, encargado directo de innumerables gestiones y de fatigantes entrevistas personales.

Comisión Liquidadora

La Comisión Liquidadora de Vimugrasa fue creada conjuntamente por el Ayuntamiento y la autoridad judicial el día 15 de noviembre de 1979. Miembros de la misma eran los frustrados adjudicatarios y los industriales con deudas pendientes de cobro. Dicha comisión, de acuerdo con el convenio aprobado, quedó facultada para optar por cualquiera de las tres soluciones previstas para desbloquear el conflicto, y ha sido ella quien ha conseguido una empresa compradora para Can Mònic, una salida aceptable tanto para acreedores como para adjudicatarios, y finalmente descargar de la responsabilidad municipal el peso muerto de una empresa paralizante y obsesiva, gracias sin embargo a la generosa magnanimidad del Ayuntamiento que, muy consciente de no acceder a unas óptimas condiciones económicas, ha preferido la paz de ver sepultado para siempre tan desgraciado asunto, antes que discutir nuevamente por la mayor o menor cifra de millones que perdía en el trato.

Acto final

Broche final del proceso ha sido que, por fin, el Ayuntamiento democrático de Granollers puede considerarse libre del caso Vimugrasa.

La renuncia del Ayuntamiento a figurar como acreedor por más de los cien millones abonados a los bancos, y cuyo cobro podía pretender como cualquier otro acreedor, y limitarse a percibir sólo unos dos millones y medio de pesetas, fue considerada rentable y suficientemente compensada por la tranquilidad de borrar del horizonte el fantasma obsesivo del embrollo Vimugrasa.

Tras la cesión de terrenos y edificios construidos a la Comisión Liquidadora, y tras la concesión de licencia de obras, el Ayuntamiento no tiene ya nada que ver con el asunto a partir del día 5 de noviembre de 1981. Una etapa penosa de la vida de Granollers, y de la misma historia municipal, ha terminado.

G. P.

—Resulta difícil l'entesa amb els socialistes?

—A nivell polític no és fàcil; és molt difícil. En canvi, a nivell personal no ho és gens.

—Quin és el futur de Convergència a Granollers?

—El veig bé. Hem d'aspirar a tenir el suport d'algun altre sector, a més a més dels vots populars. Perquè 7.000 vots a la ciutat, no poden ser sols de conservadors i de capitalistes, com repeteixen alguns. Una missió important és convertir a una política oberta, europea, progressista... alguns dels sectors encara conservadors.

La gent llegeix poc

—Quin és el millor polític d'Espanya?

—Jordi Pujol.

—I el millor polític de Catalunya?

—No cal repetir-ho...

—Un polític ben dolent d'Espanya?

—Alfonso Guerra.

—Un polític ben dolent de Catalunya?

—Anton Cañellas.

—Què et desplaça més de Granollers?

—El mal estat d'alguns carrers.

—Com són les relacions amb l'alcalde?

—Bones.

—La gent, està ben informada a Granollers?

—No. Un vint per cent per deficiències dels mitjans de comunicació, i un vuitanta per cent perquè la gent llegeix poc.

—Situació de l'idioma català?

—Granollers no és dels llocs en què està més malament. Ha millorat bastant.

Els mestres haurien de ser més estables

—Estàs content de la situació de l'ensenyament?

—No. És lamentable l'estat de les construccions escolars que hem rebut com a herència. Això produeix molts maldecaps i encara no ho tenim resolt. Manca donar-hi una altra embranzida. També falta avançar molt en el camí de la qualitat de l'educació escolar. En el professorat seria indispensable més estabilitat de les plantilles. De cara al millorament escolar caldria que els professors restessin més temps en els destins, i que no els canviessin amb tanta freqüència.

—Quina és la situació idiomàtica a les escoles?

—No és descoratjadora. Hi ha més català a les escoles privades o semipúbliques que a les estatals.

I ràpid, lleuger, com si anés a atendre alguna altra urgència, el primer tinent d'alcalde granollerí, Josep Oriol Montaña, abandona la sala de les preguntes, talment com si hagués estat una gàbia de tortures.

Jeroni GIRONA

La Guardia Urbana o el 870 05 11

La entrevista estaba concertada para las diez de la mañana pero queda, finalmente, aplazada hasta las once. El suboficial jefe, Francisco Campaña, despacha asuntos con personas del Ayuntamiento. No es la primera vez que hablo con él. Queremos dar un repaso general a las distintas funciones que este cuerpo realiza en nuestra ciudad. Vamos allá.

En la actualidad la Guardia Urbana cuenta con una plantilla de 60 miembros. El último aumento de plantilla, consignado hace unas semanas, supuso la incorporación de trece nuevos agentes, cinco mujeres y ocho hombres.

Se estrenaron con lluvia. (foto J. Tejero)

La incorporación femenina a este Cuerpo ha resultado novedosa. El suboficial jefe, Francisco Campaña, contestaba así de claro al preguntarle sobre este aspecto: «Ah, muy bien; los hombres están ilusionados por tener compañeras del sexo distinto. Eso será un modo de tener un poco más de alegría en el servicio».

Las funciones a desempeñar por las mujeres son, a excepción de la realización del turno nocturno, las mismas que para los hombres. En anteriores convocatorias ya se habían recibido instancias de soli-

citud de plaza, pero las aspirantes no reunían los requisitos exigidos: ser sepañola, acatar la Constitución, tener una edad comprendida entre 18 y 30 años, medir 1'65 metros de altura y estar en posesión del Graduado Escolar y tener los permisos de conducir de la clase A-2 y B.

Un equipo completo

Para desarrollar las distintas tareas (vigilancia de barrios, regulación del tráfico), la Guardia Urbana cuenta con un amplio equipo técnico. En estos momentos posee: un Land-Rover, tres coches (uno grúa y dos patrullas), cuatro motos (dos BMW-45 y dos Ducatis-250) y tres Vespas-125 para la vigilancia en las calles.

Otros elementos que componen el equipo técnico son: un alcoholómetro (pesadilla de conductores), una cámara fotográfica, doce cepos (en servicio ya) y diferentes medios de transmisión. Este año, y si el presupuesto municipal lo permite, se piensa ampliar el equipo con dos nuevos coches patrulla, dos motocicletas, un radar, un sonómetro y un fumímetro (para medir el ruido y el humo de los vehículos respectivamente).

La perfección del equipo técnico, completo y suficiente para una ciudad como Granollers, contrasta con la carencia de dependencias. La ubicación actual, planta baja del Ayuntamiento, es insuficiente a todas luces. Este aspecto parece es-

Las nuevas motos

Desde principios de año, los agentes de la guardia urbana disponen de dos nuevas motos, impresionantes de aspecto y muy bien equipadas para su específico menester. Su presencia en las calles ha provocado lógicos comentarios, aunque algunos erróneos por desconocimiento de datos fundamentales. Para su adquisición, el servicio municipal de compras solicitó presupuesto a las marcas Sanglas, Ducati y BMW. Esta última marca, en su modelo más pequeño, tipo R 45, de cubricaje 450, importaba según un presupuesto barcelonés 460.000 pesetas, y según un presupuesto local 497.984. En atención a los intereses de la ciudad, que son el Ayuntamiento, y no de ningún particular, se decidió la compra de las motos de acuerdo con el presupuesto más económico. No cabe duda de que, en igualdad de condiciones, también esta adquisición se hubiese efectuado en nuestra ciudad.

Entrevista amb Josep Oriol Montaña, primer tinent d'alcalde

«Després de les sessions, els regidors podem anar a prendre cafè junts»

«En aquest Ajuntament anem per un camí europeu, de civilització».

Mogut i vital, com si ara mateix hagués d'anar o tornés d'atendre alguna urgència, alt i fins un punt desmanegat, fonament demòcrata i ferm català, molt poc preocupat de les aparences i amb posat d'haver viscut per dins ja moltes lluites tenses o adverses, sense per això «estar de tornada», Josep Oriol Montaña i Tuset, primer tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Granollers i president de la comissió municipal d'Ensenyament i Esports, no sentia massa il·lusió per sotmetre's a aquesta conversa.

Resistència catalanista

—Una mica de fitxa personal?

—Quan va acabar la guerra civil jo tenia 12 anys. Granollerí de tota la vida, havia nascut accidentalment a Molins de Rei l'any 1927, però als quinze anys vaig venir a Granollers. Part de la meua família havia estat durament represaliada pel franquisme. Vaig viure influenciat per la pressió de l'ambient totalitari. L'any 1944, als 16 anys, vaig anar a la universitat. L'ambient que allí hi havia, el règim en què estàvem, no era l'ideal que havia de tenir una persona.

Contra això, els anys 1946 o 47 vam crear a Granollers el que ens sembla un dels primers instruments de resistència catalanista: l'Associació Cultural de Granollers, que era legal, tot i que per dins perseguia uns objectius molt clars. Vaig ser-ne vice-president, mentre que Pere Canal n'era president. Els anys 1947 o 48, aquesta entitat va donar la primera conferència en català de després de la guerra. Amb moltes dificultats. En formaven part gent com Salvador Llobet, Jordi Baulies, Antoni Jonch, Ramon Munné, Josep Verde Aldea... Va ser a Granollers el primer vehicle de resistència pública, cívica, cultural, no política, contra el sistema vigent.

Un segon pas va ser la publicació d'un full que depenia de la parròquia de Granollers, «Comunitat cristiana», publicació de la qual vaig ser administrador durant 10 anys. Hi va col·laborar la gent esmentada, i Verde va ésser-ne director.

Orador en la primera Diada

—I la professió?

—Sóc mestre, però mai no he exercit. Per tradició familiar. I metge odon-

tòleg. Vaig fer la llicenciatura en medicina a Barcelona i l'especialitat odontològica a Madrid.

—Els primers passos en la política activa?

—Durant la dictadura tenia i teníem predicament de gent demòcrata. Tinc carnet del partit des de primers de

1976. Vaig ser incorporat a la comissió permanent del partit, i he estat un dels fundadors de Convergència Democràtica a Granollers i a la comarca. Va ser cèlebre l'acte del primer 11 de Setembre, celebrat a Sant Boi. Un dia abans, aquí a Granollers, vaig ser un dels tres oradors designats per a parlar en aquella Diada; un dels tres no va poder intervenir, perquè fou agafat per la policia poc abans. Vol dir que tenia ja llavors una anomenada i una tradició guanyades.

—Molta relació amb en Jordi Pujol?

—Des de l'any 1956 o 1957, sempre he estat en relació de col·laboració en

algunes tasques que ell feia. Pujol personalment va demanar-nos que ens ocupéssim d'implantar CDC a Granollers i al Vallès.

Redreçar la ciutat

—I les eleccions a l'Ajuntament...?

—Pràcticament vaig sentir-me obligat a presentar la candidatura. El 1976 teníem l'obligació cívica de redreçar la ciutat. Amb o sense vocació. Potser per gust no ho hauria fet. Va ser més per obligació que per gust.

—Hi havia la vocació política?

—Vocació política, sí, però és difícil començar una carrera política als 50 anys.

Civilitzats, europeus

—Com resulta la tasca municipal?

—En el fons, i malgrat les estones dolentes, es fa amb gust.

—Algun moment dolent?

—Malgrat les discrepàncies, en aquest Ajuntament hem aconseguit manifestar-nos de manera civilitzada. D'escàndols, no se n'han produït; els hem evitat. Crec que anem per un camí de civilització, europeu, de consolidació de la democràcia. Els anys trenta era impossible que anessin a prendre cafè junts els regidors després de la sessió on havien estat adversaris. Ara això és possible.

Hay que atender también a la oficina.
(Foto Joan Mas)

Una nueva silueta en las calles de la ciudad.
(Foto Joan Mas)

Agentes femeninos en la Guardia Urbana

tar en vías de solución, pues el plan de inversiones prevé un presupuesto de doce millones para la construcción de un cuartel. El lugar está aún por determinar.

Tráfico, multas y educación

Una de las tareas más corrientes de la Guardia Urbana es la de vigilancia y regulación del tráfico. No pocas veces, 18.700 en 1981,

los agentes tiraron de boletín y denunciaron las distintas infracciones (mal aparcamiento, circulación por zonas prohibidas, etc.). La creencia general de que el agente cobra un tanto por ciento sobre las multas impuestas es desmentida por el suboficial de la Guardia Urbana: «Todo el dinero que se cobra de multas va a parar a los servicios de hacienda del Ayuntamiento».

Sobre la forma de trabajar del agente, apunta: «La filosofía mía, y la que yo transmito a los mandos intermedios es de que un hombre porque me presente 10, 20 ó 30 denuncias no me demuestra que haya trabajado; yo siempre les digo que antes de denunciar hay que prevenir».

Prevenidos estarán, de eso no hay duda, los cientos de niños granollerenses que reciben clases de educación vial impartidas por los mandos de la Guardia Urbana.

Abierto a sugerencias

No cabe duda que las actuaciones de los Agentes son, muchas veces, criticadas y comentadas. Francisco Campaña, hombre abierto y amable, acepta toda clase de sugerencias. «Agradecería que los ciudadanos expusieran todas las quejas y dieran todas las sugerencias relativas a la Guardia Urbana. Pido asimismo al ciudadano que tenga un poco de comprensión y que vea que nos esforzamos en ser un poco más profesionales cada día».

Profesionalidad necesaria para hacer de nuestra ciudad un lugar más habitable y más humano. El 870 05 11 es un teléfono para no olvidar; utilícelo siempre que tenga algo que pedir, decir o sugerir.

FRANCISCO MONJA

1981 Datos para la estadística

Intervenciones por disparo de alarmas	26
Actuaciones por delitos contra la propiedad	186
Intervenciones en incendios, inundaciones o salvamentos	70
Intervenciones en levantamiento de cadáveres	10
Actuaciones en riñas y escándalos	18
Escortas en manifestaciones, cabalgatas y competiciones deportivas	31
Asistencia a personas que han solicitado ayuda al coche patrulla	326
Actuaciones en desahucios por Juzgados	3
Representación en servicios extraordinarios	10
Intervención en avisos de colocación de bombas	4
Actuación a requerimiento de un conductor al entrar en su vehículo animales sueltos o incontrolados	1
Detenciones	81
Robos de carteras y otros objetos	492
Entrega de vehículos	68
Intervenciones en obras por carecer de permiso municipal	8
Traslado de detenidos para asistencia sanitaria	43
Traslado de presos al Juzgado	870
Entrega de documentos y otros objetos	390

**CAIXA DE CREDIT
GRANOLLERS s. coop.**

AVDA. SANT ESTEVE, 20
870 70 11 - 870 70 89
GRANOLLERS

ARIBAU, 25
254 28 10
BARCELONA-11

SAN CRISTOBAL, 6
804 10 60
IGUALADA